

Insomnia

Eerste druk, november 2012

© 2012 Jan Groenendijk

Corrector: Walter Dool

ISBN: 978-90-484-2724-6

NUR: 303

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

IN
SOM
NIA

JAN
GROENEN
DIJK

INHOUDSOPGAVE

Allochtone tragedie	7
Anna	11
Astor	13
Baobab	15
Bewildered	16
Bizar	18
Bree	22
De Bertha Fischer	26
<i>Dortmund 1930</i>	26
<i>Het vooronder</i>	31
<i>Rotterdam Zuid</i>	41
<i>Tuindorp Vreewijk</i>	47
<i>Rotterdam 1940</i>	53
De chaos	58
De notendop	60
De violist	61
Ezechiël	62
Festijnen	64
Flarden	68
Groenten en fruit	70
Handen	72
Het geluk hangt als een druiventros	75
Het motorloze tijdperk	84
Het offer	86
Het zilveren randje	89
Homo sapiens idaltu	93
Hondenleven	95
Insomnia	97
Jezus slaapt	100
Judith	102
Kanariepiet	106
Karig	109
Kerst op de evenaar	118

Kerstmis 2007	120
Lelietjes van Dalen	123
Les pas des amants désunie	127
Lezen, luisteren en fluisteren	130
Mzee	135
Noodlot	136
Olie	138
Organ	143
Perpetuum mobile	145
Puberteit	147
Raar gevoel	151
Stille krach	153
Taboe	155
Ternauwernood	158
Tuan besar	162
Twee ogen	178
Vitriool	183
Vlaamse reus	185
Von Zeppelin	189
Vreemd	195
Wenen zonder tranen	198
Wensen	201
XX/XY	203
Yat Sarah	207
Zigeunerweisen	209
Zion	210
Zondagmorgen	215

ALLOCHTONE TRAGEDIE

In het winkelcentrum Rotterdam Zuidplein liggen de modeateliers van Gianpietro Angelotti en die van Stanislas Sybrovsky bijna naast elkaar. Zij worden gescheiden door het bloemenwinkeltje van Janine Zwemer. Uitsluitend continu kunstlicht brengt de noodzakelijke en kunstmatige vreugde in de drie winkeltjes. Alleen het bloemenwinkeltje heeft geen achterhuis. Gianpietro en Stanislas wonen er ook permanent.

Stanislas is een hoogblonde man, een reus, met vriendelijke, helblauwe ogen. Hij is getrouwd met de donkerharige schoonheid, Agnieska Paderevsky en beiden hebben een twee jarig dochttertje, Alexandra Victoria. Beiden zijn vijf en twintig jaren oud. Nimmer waren ze in Polen.

Hun beider ouders wonen reeds generaties in Rotterdam.

Gianpietro is vrijgezel. Hij heeft geen familie meer, ook niet in Italië. Hij is klein van postuur met een scherp gesneden gezicht en nuffig gekapt, ravenzwart haar.

Gianpietro is jaloers op Agnieska, de vrouw van Stanislas. Maar dat weet nog niemand.

De drie lijken goed met elkaar te kunnen opschieten en vooral Gianpietro is in staat, vooral door zijn kookkunst, de verhoudingen prettig te laten verlopen. Ieder zondag nodigt hij het gezin uit bij hem te komen dineren. Bij Elsje Berghuis van het bloemenwinkeltje, koopt hij regelmatig bloemen voor Agnieska.

Alle drie spreken ze bijna accentloos Nederlands en drinken geen sterke drank; het zijn niet rokers.

Het bloemenwinkeltje heeft, behalve een voordeur, twee deuren aan de zijkanten naar de modeateliers. Elsje heeft veel klandizie en gaat ook met haar beide burens vriendschappelijk om.

Agnieska heeft een aantal jaren geleden in een kibutz gewerkt en heeft geleerd om verrukkelijke ontbijten klaar te maken. Die ook door Gianpietro zeer worden gewaardeerd. Elke zondag morgen wordt

Gianpietro voor het ontbijt bij het gezin uitgenodigd. Steevast brengt hij een bosje bloemen en een aardigheid voor Alexandra Victoria.

Op een zondag morgen wordt het gezin Sybrovsky zeer vroeg wakker gemaakt door luid dronkenmans gelal. Tot hun stomme verbazing is het Gianpietro, die niet alleen een snerpemde hoge tenor laat horen, maar ook liederlijke taal uitslaat. De woorden hoer en snol zijn duidelijk hoorbaar door de dunne muren.

Stanislas staat op.

“Stan, wees voorzichtig, hij lijkt heel boos te zijn!”

“Wees niet bang, mijn lief. Hij is niet sterk en heel klein! Een onderdeurtje!”

“Maar hij kan gevaarlijk zijn. Misschien heeft hij wel een wapen!”

“Ik moet toch wat doen, mijn schat. Dit kan toch niet! Straks hebben we de politie aan de deur!”

Hij loopt naar de tussendeur, opent deze en gaat door het bloemenwinkeltje naar de deur van Gianpietro's appartement.

De deur is op slot. Hij rammelt en bonst op de deur.

“Rot op, rotzak!” schreeuwt Gianni, “ga naar je hoer en je hoerenkind!” gilt hij.

“Kom nou, Gianni. Wil je alsjeblieft niet zulke verschrikkelijke dingen zeggen!?”

“Jij hebt makkelijk lullen, Stan! Jij hebt een gezin en ik ben stik alleen!” gilt hij met overslaande stem.

Plotseling gaat de deur open.

Gianpietro valt voorover met een mes in de hand en steekt Stanislas in de onderbuik.

Zijn broek wordt opengesneden en de darmen puilen naar buiten. Hij valt bewusteloos op de drempel.

Gianpietro stormt met het bloedige mes in de hand naar de deur van de Sybrovsky familie. Maar Agnieska heeft de deur op slot gedaan.

Gillend van angst belt zij de politie, terwijl Gianni op de deur beukt en obscene dingen schreeuwt.

Het duurt lang, voordat de politie komt en inmiddels hebben zich een paar toehoorders in de galerij verzamelt.

Twee vrouwelijke agenten met getrokken pistool forceren de voordeur van het bloemenwinkeltje en willen Gianni arresteren. Hij bedreigt hen met het mes.

“Kom nou meneer, verzet u zich niet, anders zijn wij gedwongen u neer te schieten.”

“Je schiet maar, snollen, ik heb niets te verliezen!”

Inmiddels zijn er twee ambulancemedewerkers met een brancard gearriveerd en willen de bewusteloze Stanislas naar het aan de overkant liggende ziekenhuis brengen.

Gianni blijft dreigen en tenslotte schiet één van de agenten hem in de knie.

Gillend van pijn stort hij ineem, terwijl hij het mes naar de agent tracht te gooien.

Hij wordt gekneveld en wordt aan zijn haren naar buiten in de galerij gesleurd.

Met de brancard wordt eerst Stanislas naar de straat gereden en in de ambulance opgenomen. Huilend nemen Agnieska en haar dochter plaats in de ambulance.

Dan wordt Gianni met de handen op de rug gebonden op zijn buik op een brancard gelegd en over de hobbelige straat aan de overkant naar het ziekenhuis gereden, terwijl hij blijft schreeuwen en vloeken. Plotseling is het pijnlijk stil in de galerij.

Stanislas ondergaat een spoedoperatie, terwijl zijn vrouw en dochter wachten in de wachtkamer.

Eén van de chirurgen komt uit de OK naar buiten en zegt: “Mevrouw, de operatie gaat lang duren. U kunt beter naar huis gaan.”

“Maar dokter, kunt u iets zeggen over zijn overlevingskansen?”

“Neen mevrouw, dat kan ik echt nog niet zeggen. Er zit niets anders op om af te wachten. Ik zal u een rustgevend middel geven”

Snikkend gaan beiden weer terug, Agnieska neemt een pil, gaat met haar dochtertje in het echtelijke bed liggen en beiden vallen in een diepe slaap. Dat duurt niet lang, want na twee uur springt Agnieska weer huilend uit bed.

De operatie duurt zes uren en het zal nog een jaar duren, voordat Stan weer genezen is.

Gianni wordt overgebracht, nadat hij is behandeld, naar de staatsgevangenis van Breda.

Omdat er geen inkomsten meer zijn, wordt Agnieszka afhankelijk van een bitter kleine uitkering.

De vader en moeder van Stanislas moeten bijspringen.

Na een jaar komt Stanislas weer naar huis en ineens is er, na alle ellende, goed nieuws, heel goed nieuws zelfs!

Hij erft van een verre Poolse tante een vermogen, dat dicht tegen de drie miljoen euro ligt. Eindelijk kunnen ze op vakantie en gaan naar Nieuw Zeeland, huren een camper en toeren een jaar over de eilanden.

Bij terugkeer, vat hij zijn oude stiel weer op, maar op een veel betere locatie.

Namelijk in de koopgoot van Rotterdam.

Hij belegt zijn vermogen in goud op de bank.

De goudprijs stijgt naar record hoogte, dus is hij echt een stinkend rijke miljonair.

Gianna krijgt een gevangenisstraf van twintig jaren.

Het is inmiddels duidelijk geworden, dat de arme man alleen maar van mannen houdt.

Blijkbaar heeft hij in het gevang een relatie, want na tien jaar sterft hij aan aids.

ANNA

Anna was een nicht van mijn vrouw.

Zij was een dochter van tante Miena (een zuster van de moeder van mijn vrouw) en oom Aart.

Oom Aart was zeer verrast, toen tante Miena zei: “Ik ben zwanger!”
“Maar Miena! Dat kan toch helemaal niet! Ik ben er maar twee centimeter in geweest!”

Oom Aart wist, dat Miena dienstbode was bij een Joodse familie.
Maar niet, dat de zoon van die familie haar had gepakt.

Hoeveel keren weten we niet.

Miena had een Joodse moeder, Sophia Rebecca.

Dus Anna was behoorlijk Joods.

Anna trouwde twee keer. De eerste keer met een man, die haar sloeg, maar haar toch een kind schonk, Anneke.

Toen huwde zij met Albert Mulder, die, terwijl ze een wippie deden, dood boven op haar bleef liggen met een gescheurde aorta.

Toen verkeerde zij met ene Binne, die, terwijl zij wandelden in het bos, zich keer op keer aan haar vergreep.

Maar Binne stierf al snel een eenzame dood. Kanker.

Toen Anna tachtig jaar werd, (niet zo oud, want haar moeder Miena werd 97 en haar vader 93) kreeg ze ongeneeslijke kanker.

Haar boezemvriend, haar huisarts Jan Prins, hielp haar aan het einde, euthanasie.

Ook die Prins vergreep zich aan haar aan de Wassenaarse weg in Den Haag.

Anna paste vroeger op onze kinderen, toen ze nog klein waren.

De kinderen waren gek op haar.

Ze ging regelmatig met ons op vakantie. Naar Frankrijk, naar Kenia. Ze was nymphomaniac, want toen we met de caravan bij een beekje in Frankrijk stonden, stond ze naakt naast ons, waar de kinderen bij waren. Ik griezelde bij het aanzicht van het gerimpelde vel met de scheerriemen.

Maar ze was dol op mij en blijkbaar en jaloers op mijn echtgenote.

In Bennekom, waar we vijftien jaren gewoond hebben, bezerde ik me met een val op indoor training dusdanig, dat ik twee jaren uit de running was.

Ze moest en zou met mij wandelen in het bos in Bennekom.

Ik voelde haar afschuwelijke drift op mij gericht. Ze zocht een vervanger voor Binne.

Ik was er helemaal never nooit niet van gediend.

Maar ze nam wraak. Op mij en op mijn echtgenote.

Ze vertelde aan mijn moeder, vrienden en kennissen, dat ik een vriendin in Thailand had.

En dat gaf een geweldige commotie!

Ik werd bij mijn moeder op het matje geroepen!

“Is dat waar?” vroeg ze.

Ik zei: “Wat denk je zelf?”

Ook mijn broers werden geïnformeerd.

Stel dat het waar was, zei ik, dan vertel ik het zeker die stink jaloerse Anna niet.

Leuke, aardige nicht!